

RENAȘTEREA

ADAOS PENTRU POPOR LA FOAIA OFICIALĂ A EPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI ȘI CLUJULUI

APARE LA 1 ȘI 15
A FIECĂREI LUNI

Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Malinovski 18
(Consiliul Eparhial)

Redactor:
Preotul GH. NOVEANU

„Sfintească-se numele Tău“

Ogorul s'a destelenit. Prin sânguina fără
hodină, rodul sămânței aruncată acum câteva
luni, a început să capete spic. Spicul se va face
boabă însutită, răsplătind hărnicia plugarului
vrednic. La fel se întâmplă și în ogorul orașe-
nilor, unde în loc de să-
mânță și plug se pune
muncă și unelte pentru alte
roade, mai fără de viață,
dar tot atât de trebuitoare
omului.

Bine judecând și cu ini-
ma înțelegând cele neîn-
țelese cu mintea, trebuie să
simțim în deobște că între
muncitorul cu plugul, cu
unealta și cu peana de
scris nu este osebite. Toți
trei, ca niște frați sortiți să
grijească de bunăstarea tu-
turoara, aceștia robotesc, în
felul lor, din începutul zilei
până 'n greul nopții, târziu.

Câte odată, când opă-
ceala sloboade răgaz de
hodină: omul de pe câmp,
din fabrică sau din școală
vede răsărind lângă u-
nealta lui floarea bucuriei. Astfel, țaranul vede
primul spic greu de boabe, muncitorul din fa-
briță vede chipul uneltei pentru care s'a tru-
dit, iar cel de al treilea, învățatul, vede floarea
cea aleasă a mulțămitei sufletești prin buna pri-
mire a muncii sale între semenii lui.

Fără să știe unul de celalalt: plugarul, mun-

citorul și învățatul simțesc atunci nevoia de a se
uita către cer, de a căuta isvorul de unde vine
mulțumirea lor, și în limba fiecăruia, va înălța
cuvintele: „Sfintească-se numele Tău“.

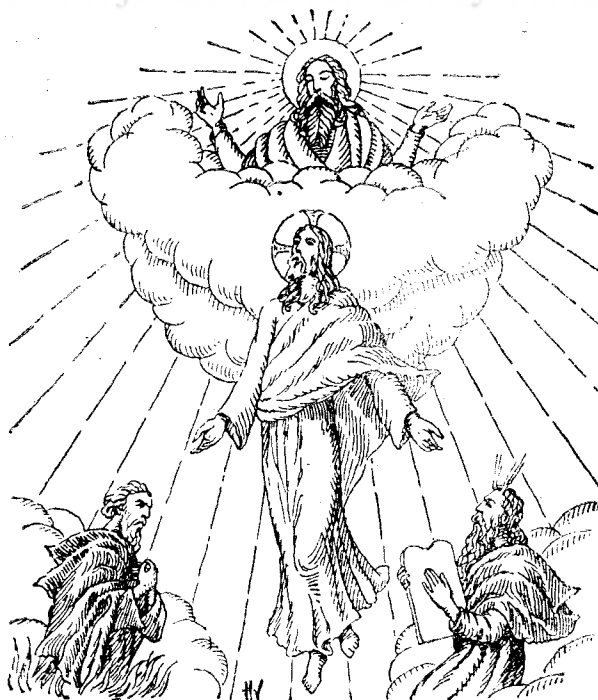
„Sfintească-se numele Tău“, va zice plu-
garul Domnului Dumne-
zeului nostru pentru că din
bob de grâu i-a făcut spic
bogat, îndestulător copiilor,
nevastei și sieși.

„Sfintească-se numele
Tău“, Tată a tuturor mun-
citorilor, Ziditorule, cel ce
ai făcut lumea și nevăzu-
tele toate, va zice în cuge-
tul său muncitorul din fa-
briță văzând cum bucata
de fier s'a prefăcut în u-
nealtă ca să rodească spor
și ușurință în mâna celor
ce-or folosi-o, ca mâine.

„Sfintească-se numele
Tău“ va striga în cugetul
său învățatul care mai bine
ca ori care știe cât sun-
tem de mici și neputin-
cioși fără de ajutorul lui
Dumnezeu; fiindcă el știe

cât de neputincioasă este mintea fără cărmaciul
cel de sus, cât de nefolositori sunt ochii fără
de „vederea cea bună“ a sufletului ce vine
dela Dumnezeu către El întorcându-se.

„Sfintească-se numele Tău“ la un loc cu
firea ce cuvântătoare va striga în veci toată
firea cea necuvântătoare. Că, frații mei dragi,

„Sfintească-se numele Tău“

căutați la chipul florilor, care niciodată nu se deschid către pământ ci se răsfață către albastrul cerului; căutați la chipul animalelor care nu-și îndreaptă glasul de bucurie uitându-se către pământ, ci înălțând trâmbița glasului lor către cer; și mai ales priviți milioanele de păsărele câte viază la un loc cu noi și care toatele ci-ripind rugăciunea de bucurie pentru viața lor în crâng, cântă înălțând glasul de mărire și mulțămită către înaltul cerurilor.

Ori toate acestea nu mărturisesc aceeași dorire nestăpânită a lor de a lăuda numele Domnului care este sfânt în veac și sfințitor nouă deapănarea?

„Sfânt este Domnul Savaot“ strigă psalmistul și cu adevărat în veac a fost și în vecie va fi sfânt numele Domnului. După cum asemenea afla a tălcui sfântul Maxim Mărturisitorul, numele Domnului este sfânt cum altul nu se află. Dar pentru ca să „sfințim numele Tatălui nostru cel după har, carele este în ceruri, săvârșim aceasta, omorând pofta pământească și curățindu-ne de patimile aducătoare de stricăciune“. (Din cartea cea de mare folos ce se chiamă „*Filocalia*“, acum tălcuită întâi pe limba noastră de Părintele Dumitru Stăniloae).

Sau cum mai osebit tălcuește Sfântul Chiril al Ierusalimului care zice: „Chiar de o spunem, chiar de n'o spunem, numele lui Dumnezeu este sfânt“. Cu toate că numele Lui este pângărit în cei păcătoși potrivit celor scrise: „Din pricina voastră numele meu este hulit pururea întru neamuri“ (Isaia 53, Romani II, 24) totuși ne rugăm să se „sfințească în noi numele lui Dumnezeu“. Nu înseamnă că numele lui Dumnezeu vine dela nesfințenie la sfințenie, ci că se face sfânt în noi, care ne sfințim și facem lucruri vrednice pe sfințenie. (Din cartea ce se chiamă „Cateheze“ la a cincea despărțitură ce se zice Cateheza V Mistagogică).

„Sfințească-se numele Tău“ este prilej de a altoi Duhul lui Dumnezeu pe faptele noastre. „Sfințească-se numele Tău“ este așisderea strigăt de bucurie și în suferința cea mare cum era în glasul lui Iov cel mult încercat de Dumnezeu.

Preamărirea numelui lui Dumnezeu este prilej de mântuire cum hulirea lui este gheenă.

Cinstirea cu cântare de sfânt către numele celui preainalt este obiceiul cel bun al neamului nostru.

Preot Gh. NOVEANU

BCU Cluj / Central University Library Cluj

SFÂNTA EVANGHELIE

Fiii împărăției vor fi goniți

(Matei 8, 12.)

„Amin, amin grăesc vouă, că mulți dela Răsărit și dela Apus vor veni și se vor odihni cu Avraam și cu Isaac și cu Iacob, întru împărăția cerurilor. Iar fiii împărăției vor fi goniți întru întunerecul cel mai dinafară; acolo va fi plâns și scârșnirea dinților“ (Mat. 8, 11-12).

Împărăția lui Dumnezeu se temeluește pe puterea Sfintei Treimi. Ea nici nu crește nici nu scade după voirea noastră omenească fiindcă nici omul, nici toți oamenii nu pot scădea sau adauge la aceasta nimica. Ceeace poate omul, oricarele ar fi el este să pătrundă în ea sau să rămâie pe dinafară „acolo unde va fi plâns și scârșnirea dinților“.

Împărăția lui Dumnezeu se

ia cu puterea. Adică a ajunge la marginile ei și mai ales a pătrunde înlăuntru, trebuie luptă mare.

Lupta cea mare se dă cu urâtul pământului, cu răul răilor, cu întunerecul, cu poftetele cele nesăbăduite, cu diavolul. Numai cine zdrobește sub călcâiu, precum Arhistrategul Mihail pe diavol, acela va vedea cetatea veșnică a luminii dumnezeiești.

Lupta cea bună, lupta cea mare, lupta cea grea o dă fiește-carele fiu a lui Dumnezeu, din apus sau din răsărit. Jidovii credeau întru început că Iahve este numai a lor, al neamului evreesc. Că Dumnezeu din ceruri este numai al „neamului ales“ și că rânduiala veșnică i-a sălășluit numai pe ei să

între în corturile dreptilor, „să se odihnească cu Avraam, cu Isaac și cu Iacob“.

Mintea lor cea strâmtorată și firea lor cea rea i-a făcut să creadă că ei singuri sunt „curați“ și neamurile celelalte sunt spurcate. Pe acest temei păcătos, o parte din seminția lui Israel se așează și astăzi.

Mântuitorul Iisus a arătat că Dumnezeu este a tuturor oamenilor și că dragostea lui se revarsă ca și lumina soarelui, peste toți.

Toți oamenii, din Apus sau din răsărit, sunt fiii Tatălui din ceruri care vor primi mântuirea și vor putea ședea în curțile raiului. Hristos ne-a iuvățat că în legea cea nouă nu mai este nici Elin, nici Roman, nici Iudeu, ci numai frați întreolaltă și fii ai lui Dumnezeu.

Calea mântuirii este credința. Cine va crede în Hristos și în legea Lui, va avea viața veș-

nică. Cine se va lepăda de lume pentru numele Lui, o va câștiga pe aceasta. Cine va mărturisi pe Domnul, așisderea îl va mărturisi Hristos pe el înaintea judecătorului Dumnezeu, la vremea de apoi.

Cine va zice, precum sutașul, din sfânta Evanghelie dela Matei 8, v. 5-13: „Doamne nu sunt vrednic ca să intri sub acoperemântul meu, ci numai zi cu cuvântul și se va tămădui sluga mea“, arătând prin aceasta marea lui credință în puterea Domnului Hristos, acela va afla mântuirea.

Credința este unealta mântuirii dată nouă tuturor ca să zicem muntelui să se mute și acesta să urmeze poruncii noastre, în numele Domnului; credința este puterea legii celei nouă cu care stângem focul întunerccului și zidim scara lui Iacob către cerurile cerurilor, către cetățile lui Dumnezeu.

NEGHINA CREDINȚEI

APOCALIPSA Sf. IOAN

Ajunși la acest loc cu explicațiile noastre, socotim că nu-i fără interes să ne oprim o clipă pentru a face o ochire asupra Apocalipsei Sf. Ioan, care a dat și dă atâta de gândit celor ce se ocupă cu ceteria ei.

Apocalipsa este o carte profetică, și a fost scrisă de Apostolul Ioan către sfârșitul vieții sale, pentru a îmbărbăta pe conducătorii Bisericii, care în aceea vreme erau greu încercați atât din cauza rătăcirilor sectare, cât și din cauza persecuțiilor începute de împărății Romei.

Sf. Ioan era exilat în Patmos, o insula mică și stâncoasă între Efes și Italia. Acolo, în singurătate, se gândea la viitorul Bisericii. Intr'o zi de Duminecă a avut o vedenie pe care mai apoi a scris-o în car-

Și aceasta putere sfințitoare nu este dată unui neam, nici „fiilor împărăției“ cum credeau iudeii despre sine ci *tuturor oamenilor*.

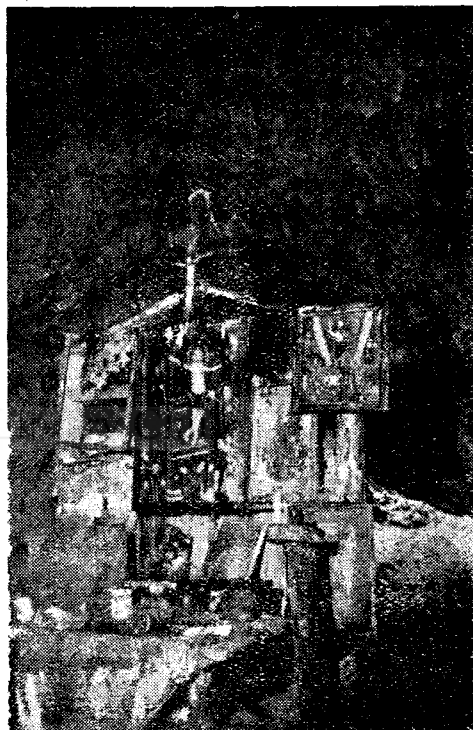
Dumnezeu — Iahve din Vechiul Testament — nu mai este de acum înainte Dumnezeuul Iudeilor, ci a tot omul, iar Mântuitorul Hristos nu este Mântuitorul „fiilor împărăției“ ci a toate neamurile, căci fieștecarele fiu al lui Dumnezeu fiind, la fel zidit, este gătit pentru fericirea cea veșnică.

„Fiii împărăției“ sunt toți cei ce cred și mărturisesc legea cea nouă a lui Dumnezeu și urmează pe Hristos acum și în vecie.

Cu adevărat vom spune că cei ce-și zic „fiii împărăției“ numai cu numele și nu fac voia lui Dumnezeu, ca niște furi și ca niște vameși vor fi goniți în gheenă.

D. C.

explice Apocalipsa fără de greșală ar însemna să facă un lucru greu și peste putință. De când sa ivit până astăzi au încercat lucrul acesta atâția oameni credincioși și nu le-a reușit. Și-i în firea Incururilor să fie așa. Cu toate că Apocalipsa cuprinde cele viitoare în legătură cu Biserica, întâmplările nu sunt înșirate în curgerea lor firească ca să le poți urmări. Abia după trecerea în timp a celor prorocite omul le poate înțelege. În afară

Iconostasul Peșterii Ialomicioara

tea care este cunoscută sub numele de Apocalipsă. În vedenii lui i se descoperă cele petrecute în timpul de atunci în Biserica Mântuitorului ca și cele ce aveau să urmeze până la sfârșitul veacurilor.

Nu încercăm să facem un rezumat al Apocalipsei, locul nu ne îngăduie. Pentru a putea să se familiarizeze cineva cu ea, cartea se cere citită și răsцитă și numai după aceea poate să-și dea seama de mulțimea și adâncimea lucrurilor pe care le cuprinde. În carte se vorbește de Dumnezeu care ține o carte pecetluită cu șapte peceti, de șapte trâmbițe, de șapte îngeri, de o femeie ce călărește pe o fiară cu șapte capete și zece coarne, de Mielul lui Dumnezeu și atâtea alte amănunte.

Să se încumete cineva să

de aceasta, multe din aceste descoperiri întrec puterea de pricepere a minții. „Alături de descoperirile directe și fără de ascunzișuri a celor viitoare, avem descoperirea alegorică (înfrumusețată) cu asemănări luate din viața de toate zilele, sau închipuite“.

„În fața acestei cărți cetitorul pentru a nu greși trebuie să se mulțumească cu ce a aflat marele învățat al Bisericii vechi, fericitul Ieronim: „*Tainele acestei cărți închise pot ti pătrunse înainte de împlinirea lor numai de același duh, care le-a și descoperit oamenilor, adecă de Dumnezeu*“.

Totuși folosul cărții e neasemnit de mare.

Ieșind biruitoare din toate încercările pe care i le aduce veacurile, Biserica va continua să plămădească inimile după învățăturile cele neschimbătoare ale Evangheliei, singure veș-

Apocalipsă crezând că pot forța pe Dumnezeu să-și schimbe planul după care a orânduit să conducă lumea. Nu le-a reușit; și nici nu le va reuși. Dumnezeu nu este ca omul, să se lase înșelat în socotelile sale. El toate le știe și toate le vede,

Sfântul Gheorghe

nice, ca și Dumnezeu care e Adevărul însuși.

Martorii lui Iehova n'au vrut să înțeleagă acest lucru. Luându-se după mintea lor mărginită, s'au legat de cap. 20 din

dar pe omul răsrătit și încătrănit în rele îl lasă să se bată singur cu capul de piatră, că se va trezi odată. Numai să nu fie prea târziu!

Pr. AUG. FAUR

Zilele însemnate din luna aceasta pentru Neamul Românesc

La 1 Iulie, 1600, acum 348 ani, Mihai-Viteazul intră în Alba-Iulia, înfăptuind pentru scurtă vreme Unirea tuturor Românilor.

La 2 Iulie 1504, acum 444 ani, moare Ștefan cel-Mare și se îngroapă la Mănăstirea Putna, în Bucovina.

La 11 Iulie 1917 e toiu luptelor dela Mărăști, unde armatele nemțești sunt zdrobite de armata românească refăcută.

La 28 Iulie 1913, acum 35 ani, se încheie la București, pacea între popoarele care s'au bătut cu Bulgarii. Noi căpătăm cadrilaterul.

Vorbe înțelepte

Banul e făcut rotund și lesne se rostogolește. Din pomul bun și roadă bună se face. (Gr. Ureche)

*

Astfel vorbește Domnul: Înțeleptul să nu se mândrească cu înțelepciunea lui, nici cel puternic cu puterea lui și nici cel bogat cu bogățiile lui; ci acela care se mândrește, să se mândrească numai că Mă înțelege și Mă cunoaște pe Mine. (Eremia. IX.)

*

Ce este viața ta? Ea nu este decât un abur care se ivește pentru o clipă și apoi pierе ca un uimic. (Ep. I-a Ap. Petru.)

F O I Ș O A R Ă

Viața Sfântului mare mucenic Procopie

Acest mare mucenic al lui Hristos, a fost pe vremea lui Deoclițian, trăgându-se din cetatea Elia, adică din Ierusalim. Născut din tată binecredincios, ce mărturisea pe Hristos, anume Hristofor, și din maică necredincioasă anume Teodosia care era slujitoare de idoli. Pe carele după moartea tatălui său aducându-l ea la Deoclițian carele petrecea în Antiohia, l-au făcut duce Alexandriei. Carele luând poruncă dela împăratul să muncească pe creștini, dacă a purces pe cale spre Alexandria, fără veste se făcură pe cale tunete și fulgere și auzi un glas dela Cer, chemându-l pe nume:

Neania; căci acesta în era numele cel dintâiu. Și-i muștra calea, și l'infrișoșă cu moarte, căci mergea să se lupte cu Dumnezeu, asupra creștinilor. De aceea rugându-se Sfântul ca să i se arate mai adevăta cea ce-i grăia, i s'a arătat o Cruce în chipul cristalului și glas s'a făcut dela cruce zicând: „Eu sunt Iisus cel răstignit, Fiul lui Dumnezeu.“ Și învățându-l toată taina orânduelei credinței noastre, se întoarse la Schitipoli, și porunci de-i făcu o Cruce de aur și de argint, după chipul ce i se arătase. Deci, îndată ce s'a arătat pe ea închipuie trei icoane, având scriere evreiască, care arăta ale cui sunt icoanele; căci deasupra scria: Emmanuil, iară de o parte scria Mihail și de altă parte Gavriil. Deci Procopie închinându-se și sărutând Crucea și icoanele cele de pe dânsa, s'a întors în Ierusalim. După aceea făcând izbândă mare asupra Saracinilor, il silea mumă-sa să aducă jertfă de mulțumire la idoli; iară el se vădi

DIN ALTE VREMI

Piatra Libertății

În noaptea de 3/4 Nov. 1908, oamenii necunoscuți au sfărmat și aruncat în văzduh crucea comemorativă de pe „Câmpul Libertății”, de lângă Blaj.

Cu acest prilej revoltător „gazeta Tuansilvaniei” a publicat (în n.º. 1448), din pana cunoscutului profesor și academician Alex. Bărnăuțiu, următoarele strofe:

La Piatra Libertății

Sfărmată în noaptea de 3-4 Noiembrie 1908

Sfărmat-au piatra, ce fost-a mărturie,
Când ceasul de 'nviere l-au prevestit

[Tribunii.

Se bucură 'n zadar nemernicii, nebulii:
Zdrobit-au piatra, dar Libertatea-i vie!

Și cruce-ați sfărmat, simbol sfânt de

[credință,

Al unui neam setos de zile mai senine,

În van, stafii de noapte cu suflete haine:

Nu veți putea opri a zilei biruință!

(Reprodus din „Calendarul
Ligii Culturale” 1908)

Scrisoarea Sultanului Turcesc despre Mihai Viteazul (1595)

„Și acum se ridică asupra-mi ca un balaur neînblânzit — grația Sultanul, de Mihai, către sfetnicul său, vizirul Sinan Pașa. Mi-a stricat țări, prădatu-mi-a orașele, cetățile și satele mele,

pe cari moșul meu le-a dobândit cu multă osteneală; mi-a luat din mâini: Brăila și Giurgiu; a trecut la Rusciuc cu gloatele lui; a tăiat și sfărmat oștile mele; mi-a ucis căpitanul meu, pe Mustafa-Pașa, spaima inamicilor mei și tăria împărăției mele; Silistra, Varna, Baba, și până și Provatu, Dobrogea, Zagora, Plevna, Nicopoli, Vratza, și Vidin; toate le-a surpat, nimic n'a mai rămas; Hanului de care tremură toți, Hanului în lume cunoscut, i-a frânt nasul și l-a pus pe fugă rușinat; câte oști am trimis să-l bată, n'au putut să-l înfrângă; mi-a făcut oștilor rușine ce n'au pățit dela alte mari puteri; mia prădat locurile și mi-a luat Serbia“

Rugăciunea

Fiecare rugăciune adevărată este o luptă cu moartea și o împotrivire a morții. Și fiecare rugăciune adevărată este o luptă pentru viață și o cercetare a vieții.

Care este adevărata rugăciune? Este cea care te face mai tare decât moartea; prin care învingi frica și groaza morții.

Dacă te ridici dela rugăciune, și privind în tine însuși, simți aceeași frică de moarte ca și mai înainte, atunci să știi, că rugăciune nu ți-a fost adevărată.

Și dacă te ridici dela rugăciune,

Lacrimile și sănătatea ochilor

Un doctor învățat din Apus, Alex. Fleming, scrie că a aflat în lacrimile ochilor un fel de ciuperci (penicilium) ce au putere să omoare microbii (vermenii boalelor) și necurătenii ce intră în ochi. Această putere a lacrimilor curăță mereu ochii și îi ține sănătoși. Dacă n'avea lacrimile — zice doctorul — ar fi lumea plină de oameni orbi.

La asta noi zicem că lacrimile au o putere și mai mare în cele sufletești..., ne curăță mereu sufletul de păcate. Cel ce n'are lacrimi de căință, și-a pierdut vederea cea sufletească, este un orb cu sufletul.

Cunoști tu cetitorule puterea ce este în lacrimile ochilor tăi; cunoști tu lacrimile căinții și le folosești?

și privind în tine simți o dorință pentru unirea cât mai repede cu adevărata viață, atunci să știi că rugăciunea ta este o biruință.

Înainte de a fi fost urcat pe cruce, Hristos biruise odată moartea. Acest lucru s'a întâmplat în rugăciunea din grădina Getsimani.

Rugăciunea din grădina Getsimani este singurul fel al rugăciunii adevărate purtătoare de biruință, care a fost arătată vreodată omenirii și lăsată ei în păstrare.

în cine crede și numai de cât a fost părît de mumă-sa la împăratul că este creștin și împăratul a trimis poruncă la Ulichie ighemonul Chesariei Palestinei, ca să cerceteze pe Sfântul. Și fiindcă Sfântul nu s'a plecat ca să jertfească la idoli, a fost bătut cumplit de către dânsul și băgat la temniță mai mult mort; dar a fost slobozit din legături prin arătarea Domnului și l-a numit Procopie în loc de Neania. După aceea l-a dus la copiştea idolilor, și acolo surpând prin rugăciunea idolii carii cu prea mărire prelăcându-se în apă s'a vărsat afară pe ușe. Deci, văzând minune aceasta, trase la credința în Hristos pe ostașii a două căpitenii, cu tribunii lor, anume Nicostrat și Antios și douăsprezece femei singlitice, împreună și cu maică-sa Teodosia, care a crezut în Hristos prin minunea cea mai sus arătată. Dintru carii ostașilor li s'au tăiat capetele, iar pe dânsule le-au muncit fără nici o milă și le tăiară

carnea și le sfredeliră supțiorile cu sfredelul și le-au tăiat capetele și așa au luat cununa muceniei. Apoi fu adus Sfântul la întrebare de Flavian ighemonul, carele poruncind orecăru Arhelau, să-i dea cu sabia în pânțece, și repezindu-se ca să facă aceasta, căzu mort la pământ. După aceea întinseră pe Sfântul și-l strujiră, și-l puseră pe jeratic de foc de-l arseră și-i turnară oțet peste arsuri, apoi primind în mâinile sale foc și tămăe, îl ținu nemișcat, ca să nu li se pară păgânilor că risipând focul a făcut jertfa Idoli; de urme după acestea toate, a fost spânzurat și strujit și legat de mâini și vrând să-l arunce într'un cuptor ars, el în stâmpără și-l răci cu semnul Crucii. După aceea își luă sfârșitul de sabie, și tăindu-i-se grumazii, se sui încununat la Cer. Deci se săvârșește praznicul lui în Biserică sa mucenească ce se află adroape de Helona și se numește Condilion.

DIN LUMEA LARGĂ...

Țara cu cei mai mulți bătrâni

Statistica arată că dintre toate țările Europei, Bulgaria are cei mai mulți bătrâni. În Bulgaria sunt peste 2000 bătrâni trecuți de 100 ani. Trei sunt pricinile ce le ajută sănătatea Bulgarilor: 1. Bulgarii — fiind grădinari — mănâncă mai mult legume și mai puțină carne (leguma e mai sănătoasă decât carnea). 2. Mănâncă mult lapte acru și e constatat de toți doctorii că laptele acru e una din cele mai sănătoase hrănuri. 3. Nu beau alcooluri; satele bulgare sunt pline de „cafenele” în cari se bea ceaiu, lapte, cafea și limonadă.

Câte vagoane de sânge s'au vărsat în război.

Un italian a făcut și socoata asta. Statistica războiului arată că în marile războaie au murit ceva peste 9 milioane de oameni. Morții aceștia au dat cam 50 milioane litri de sânge, iar asta face cam 10 mii vagoane de sânge. Râuri întregi ar curge din acest sânge.

Cele mai lungi râuri din lume

Cel mai lung râu din lume e Misisipi din America de 6600 kilometri; urmează apoi Nilul cu 6000 kilometri. După el Amazonul cu 5600 kilometri, apoi râul Obi din Asia cu 5300 kilometri, Nigerul din Africa cu 4200 kilometri, Volga din Rusia cu 3580 kilometri, Dunărea cu 2800 kilometri, și Rinul cu 1300 kilometri.

Pe fiecare cap de Român

Statistica arată că beuturile câte se beau la noi într'un an, împărțite pe numărul locuitorilor din țară, dau pe fiecare cap de om: 20 litri vin, 6 litri bere, 8 litri țuică și 16 litri spirt, adică cu totul 50 litri alcool. Socotită această „porție”, în bani, pe fiecare cap de om să vine suma de 15.000 lei.

Ochelarii

Oamenii sănătoși văd tot așa de bine de departe ca și de aproape. Sunt alții, care în urma unor boli, nu văd bine lucrurile cari nu sunt sub nasul lor. Pune mâna pe o carte și ca să poată ceti o duc chair lângă ochi, ori se apleacă de ajuns cu nasul de masă. Acești oameni se zic că au vederea scurtă. Sunt alții, cari dând să cetească, duc cartea departe de ochi. De obicei bătrânii, a căror ochi au slăbit, fac așa, măcar că și la cei mai tineri vine boala căci o boală a ochilor este aceasta. Noroc că este leac împotriva cusurilor amândouă. Sunt ochelarii, sticle puse în fața ochilor ca să-le vie în ajutor. Cei cu vederea scurtă, folosesc ochelarii cu sticla mai scobită la mijloc; cei cari nu văd de aproape, din potrivă sticlele mai umflate la mijloc. Dar cum sunt felurite tării de boală, sunt și felurite grade de ochelari. Orcine e silit să-i poarte, să se ducă întâi la doctor, ca să-i spue taria ochelariilor, altfel îi obosește mai rău. Să nu cumpere din iarmaroace (bălciuri) ochelari, căci nu sunt nici de o treabă și are pagubă'n pungă și stricare la vederea cea scumpă.

Să închidem ușile

Era o bătrână într'un sat, căreia nepoții îi spuneau „Bunica închide-ușa”.

Porecla aceasta și-o căpătase ea astfel:

Oridecâteori nepoții ei plecau în oraș, la școli sau la cine știe ce treabă, ea le spunea:

— „Dumnezeu să-ți ajute, nepoate, să poți închide ușile bine”.

Iar dacă vre-unul o întreba: „Ce uși, bunico” ea îi spunea:

— „Pe unde vei merge, bagă bine de seamă să-ți închizi întâi ușile urechilor tale la toate șoaptele ispititoare ale Satanei. Pe urmă, să-ți închizi ușile ochilor tăi: să nu citești cărți rele, pline de otravă și să nu te duci nicăiri unde inima ta se poate otrăvi cu priveliștea ochilor. Tot așa cu ușa gurii. Adu-ți aminte vorba veche: „Pune, Doamne, straja gurii mele” și ușă de îngădire buzelor mele. Și mai aduți aminte de ce-a spus Mântuitorul că pentru orice cuvânt nefolositor sau rău, omul va da șocoteală în ziua judecății. Dar mai presus de toate, nepoate dragă, să-ți închizi bine ușa inimii tale împotriva ispititorilor rele. Să lași deschise ușile tale numai pentru Dumnezeu... De vei face așa noroc mare te va întâmpina în viață...”

Cu cât ești mai tare cu atât trebuie să te smerești mai mult. (Sirah III. 20)

Cum se socotește darea agricolă

Legea cea nouă a dărilor agricole arată următoarea așezare a impozitelor, pe suprafețe (intinderi), feluri

și soiuri de pământuri, socotite după rodnicia pământului:

Impozitul pentru fiecare hectar de teren arător:

Suprafața în ha (intinderea)	Cl. I felul	Cl. II felul	Cl. III felul	Cl. IV felul	Cl. V felul	Cl. VI felul
0—1 hectar	150	130	110	90	70	50
1—2 „	300	260	220	180	140	100
2—5 „	900	780	660	540	420	300
5—10 „	1200	1080	960	840	720	600
10—20 „	1500	1350	1200	1050	900	750
20—30 „	1800	1620	1440	1250	1080	900
30—40 „	2200	1980	1760	1540	1320	1100
Peste 40 „	2700	2430	2160	1890	1620	1350

Intinderea se socotește pe gospodărie adică punându-se laolaltă pământurile soțului, soției și copiilor, care locuiesc împreună, în aceeași casă, sau care, fără să locuiască împreună, gospodăresc împreună.

Impozitul agricol fix datorat pentru fiecare hectar de fânețe, islazuri, grădini de legume, livezi și orezării și celelalte se va socoti tot după tabloul de mai sus, transformându-se însă în terenuri arătore în felul următor:

1 ha fânețe prețuește cât=0,7 ha teren arător în afară de fânețele din golurile de munte, pentru care 1 ha se socotește cât=0,5 ha teren arător.

1 ha islazuri=0,35 ha teren arător.

Pentru grădini de legume:

Pentru 0—10 ha inclusiv se socotește 1 ha=7 ha teren arător; 10—15 ha inclusiv, 1 ha=8 ha teren arător; 15—20 ha inclusiv 1 ha=9 ha teren arător; peste 20 ha 1 ha=10 ha teren arător.

Pentru livezi de pruni și alți pomi fructiferi:

Pentru 0—5 ha inclusiv, se socotește: 1 ha=3 ha teren arător; 5—15 ha inclusiv 1 ha=4 ha teren arător; 15—30 ha inclusiv 1 ha=5 ha teren arător; peste 30 ha=1 ha=6 ha teren arător.

Pentru vii:

Pentru 0—10 ha inclusiv se socotește: 1 ha=6 ha teren arător;

10—20 ha inclusiv 1 ha=7 ha teren arător; 20—30 ha inclusiv 1 ha=8 teren arător; 30—50 ha inclusiv 1 ha=9 ha teren arător; peste 50 ha 1 ha=10 ha teren arător.

Pentru viile de puieți asemănătoare se reduc la jumătate.

Pentru orezării:

Pentru 0—3 ha inclusiv se socotește: 1 ha=3 ha teren arător; 3—15 ha inclusiv 1 ha=4 ha teren arător; 15—30 ha inclusiv 1 ha=5 ha teren arător; 30—50 ha inclusiv 1 ha=6 ha teren arător; peste 50 ha, 1 ha=7 ha teren arător.

Dacă în aceeași gospodărie se găsesc locuri de aceste soiuri aflate în cuprinsul aceleiaș comune, impozitul este cel datorat pentru suprafața rezultată prin transformarea în terenuri arătore, potrivit socotelilor arătate mai sus.

Impozitul calculat potrivit dispozițiilor de mai sus este valabil pentru proprietățile aflate în cuprinsul regiunii I-a; pentru proprietățile aflate în cuprinsul regiunii a II-a, se mărește cu 10 la sută pentru cele aflate în cuprinsul regiunii III-a cu 20 la sută pentru cele din regiunea IV-a cu 30 la sută și pentru cele din regiunea V-a cu 40 la sută.

Impărțirea terenurilor pe regiuni se poate lua din gazetele mai mari, în care s'a publicat acest lucru și fiecare sătean își poate socoti cu ușurință impozitul agricol ce are de plătit.

Sfaturi gospodărești

In luna Iulie. Curățește șura și podurile, că aci e secerea, pe când poartă grije să ai bani, ca să le poți aduna, când sunt în pargă și nu rescoapte, că se scutură o mulțime de grăunțe și nici făina din ele nu e cu spor la aluat. Pe când te apuci de secere, cucuruzul să fie săpat a 2-a oară. Plivește viile, dar nu pe timp prea cald, ca să nu se împiedece strugurii în creștere. Dinaintea coșnițelor pune un vas cu apă, ca albinele s'o aibă la îndemână. Aruncă deasupra ei bucăți de paie ca să nu se înnece. La cărat pune rogojini în car ca grăunțele, să nu se prăpădească. Acestea ține-le de sămânță că-s cele mai frumoase. Udă curechiul (varza) bântuit de omide cu apă cu săpun.

La ce folosește cetitul cărților bune

Citim în cartea „Letepistul (istoria) țării Moldovei“, scrisă de învățatul român Miron Costin acum 350 de ani următoarele rânduri înțelepte, ce sunt bune de luat amintire și azi:

„Puternicul Dumnezeu, cinstite, iubite cetitoriule, să-ți dăruiască, după aceste cumplite vremi a anilor noștri, cândva și mai slobode veacuri, întru care, pe lângă alte treburi să ai vreme și cu cetitul cărților a face iscusită zăbavă; că nu este alta și mai frumoasă și mai de folos în toată viața omului zăbavă, decât cetitul cărților. Cu cetitul cărților cunoaștem pe ziditorul nostru Dumnezeu; cu cetitul pentru greșalele noastre milostiv îl aflăm. Singur Mântuitorul nostru, Domnul și Dumnezeul Hristos ne învață zicând: cercetați Scripturile. Scriptura depărtate lucruri de ochii noștri ne învață, cu acele trecute vremi să pricepem cele viitoare.

Citește cu sănătate această a noastră cu dragoste osteneală.”

MIRON COSTIN

Carele am fost Logofăt Mare în Moldova în cel de al XVII-lea veac

Bani noi de 1000 lei

În ziua de 22 Iunie 1948 Banca Națională a pus în circulație o nouă bancnotă de 1000 lei. Ea seamănă cu cea veche. Singura deosebire stă din înlocuirea vechei steme cu cea nouă, adică cu stema Republicii Populare Române.

Banca Națională arată că noua bancnotă de o mie lei nu a scos-o din circulație pe cea veche, așa că amândouă au aceeași valoare și putere de cumpărare. Vechea bancnotă de o mie de Lei va fi retrasă din circulație pe încetu, adică în măsură cum ea intră la Banca Națională lucru care va dura cam 7—8 luni.

Sfaturi bune la felurite trebuințe

Oțetul de fructe (bucate) se face din orice soi de fructe: mere, pere, prune, vișine ș. a. Fructele alese, se pisează bine, se pun într'un butoi și sunt opărite cu apă în clocot. La 5 litri de fructe se pun 4 litri și un sfert de apă.

Butoiul e așezat apoi într'un loc căldicel până ce amestecul acesta începe să dospească, lucru ce se întâmplă după 7—8 zile.

După trecerea acestui timp, zama se strecoară printr'o pânză de in în alt butoi. Se adaugă o jumătate de litru de drojdie de bere și o bucată de pâine neagră (la o cantitate de 20 litri de (zamă), iar vasul bine acoperit cu un capac, e legat cu o pânză de lână și apoi e pus într'un loc cald unde nu e atins vreme de patru săptămâni. După trecerea acestui răstimp, zama din butoiu s'a prefăcut într'un oțet bun la gust și limpede la arătare.

Pustiirea furnicilor din casă se face dând furnicilor să mănânce miere de stup amestecată cu puține drojdiuță, ori cu aluat acru ce se folosește la dospirea pâinii.

Miros plăcut în casă, vei avea în timpul iernii punând pe foc sămburi de cireșe de vișin și prune, adunați de peste vară și uscați.

Contra limbricilor, tăiați o ceapă în felii și punându-o într'un pahar, turnați apă peste ea. După ce a stat 12 ceasuri, dați-o să o bea copii și cei ce sufer cu limbrici.

Porcii de îngrășat, să nu-și piardă pofta de mâncare. Se pune într'o oală un strat de ovăs presărat cu sare până se umple oala de jumătate. Atunci toarnă peste ele apă caldă. În fiecare zi a se da porcilor puși la îngrășare câte 2 pumni din acest ovăs. Ovăsul se pregătește tot pe câte 2 zile. E bun a se da odată pe săptămână și câte un vârf de cuțit de antimoniu (din apotecă).

Alungarea sobolilor. Sobolii fug din locurile lor dacă vărăm cât mai adânc în gaura lor, cu ajutorul unui băț, un petec mare de pânză muiat în petrol.

Ca să dea vacile lapte mult, să li se dea de trei ori pe zi apă puțin călduță în care să se pună câte puțină sare și țărâțe. Cu cât vor bea mai mult, vor da lapte mai mult. Un francez folosind acest metod, a scos dela o singură vacă 130 kg. unt într'un an.

Se mai recomandă ca în cele 4 săptămâni ce precurg fătării, să li dea vacilor, în fiecare zi înainte de adăpat câte o mână bună se secară muiată în apă caldă. Secara se ține

la căldură. Se sfătuește ca în cele 2 săptămâni premergătoare, a se trage și țârțile vacii încetinel ca și când ai mulge-o.

∞

Ce s'a petrecut în ultimele două săptămâni

ÎN ȚARĂ

Secerișul este în toi. Înalta stăpânire a rânduit ca să ducă, după trebuință, mașini de treerat în toate locurile unde este nevoie de ele. Adunarea recoltei se va face de către toți gospodari cu mare grijă sub buna ochire a celor rânduiți de către stat. Partea ce se va da statului pentru folosința tuturor, se va strânge de către oamenii încredințați cu aceasta și se va socoti după bogăția rodului și starea fiecărei gazde.

În alt loc a foi am arătat cum se socotește darea pe fiecare pământ.

Au sosit din U. R. S. S. prin portul de vapoare Constanța, o mare încărcătură de fier special pentru unelte și mașini, asemenea va să sosească piei și uleiuri.

Din Argentina a sosit două vapoare cu piei de animale care se vor prelucra la noi în toată țara și osebbit în fabrica „Dermata“ din Cluj.

PRAZNIC MARE va fi la Mănăstirea din Toplița în ziua de Sf. Ilie (20 Iulie) când se va săvârși după datină Hramul Sfintei Mănăstiri. Ca și în alte rânduri va sluji însuși P. S. S. Episcopul Nicolae cu mare sobor de preoți.

Medicii tineri au fost ertați de mare parte din dări ca să-și poată rostui la începutul meseriei o alcătuire doftoricească (cabinet medical) mai ușor. Prin această bună măsură s'a dat mare ușurare mai ales doftorilor dela sate.

ÎN STRĂINĂTATE

În China armatele democratice câștigă tot mai multe bătălii și mai bine de $\frac{5}{3}$ din țară este în mâinile lor. De curând s'a vestit că trupele lui Cian-Kai Sek sunt cuprinse de desbinare și fac multă stricăre pe unde se retrag.

În U. R. S. S. a sosit delegația Bisericii ortodoxe Române în frunte cu I. P. S. S. Patriarhul Iustinian Marină. I. P. S. S. a ținut o frumoasă vorbire cu prilejul sărbătorii prin care se cinstesc 500 de ani de când Biserica Rusească s'a făcut de sine stătătoare (autocefală).

Delegația din care face parte și P. S. S. Episcopul Nicolae al Clujului va veni în țară pe la sfârșitul lunii acesteia.

POȘTA REDACȚIEI

Păr. Bodea din Râpa de jos ne-a făcut deosebită bucurie prin dragostea arătată foii noastre. Vestim pe toți cititorii că Păr. Bodea din Râpa ne-a rânduit mulți abonați și ne vestește foaia cu multă căldură.

Se vedetrea că ne-a înțeles sârguința și de acolo unde este acum, ne ajutază.

Am vrea să-l găsim în ortăcia noastră și cu scrisul, că împingând de către „două rude“ carul „Renașterii pentru popor“ să meargă și mai bine.

Andrei Avram - Opișani Turda. Cele două poezii le-am primit „Noapte de vară“ sună tare a Coșbuc. Cu toate acestea pentru multa ei simțire o vom publica în numărul viitor „Mama“ va primi ceva ciuntire și apoi va merge.

Pe drumul ce-ai pornit, citind multe și simțind asemenea, vei ajunge departe.

Către toți cititorii. Trimiteți-ne bune vestii le-am primit „Noapte de vară“ sunt și scriitorii gazetei noastre. Cine încearcă azi, chiar dacă un izbuteste de tot, mâine va ajunge la un lucru mai bun. „Incetul cu 'n se face oțetul.“ Și scrisul este asemenea.

Îndrăzniți! „Renașterea pentru popor“ vă așteaptă cu brațele deschise.

Pentru cei cu dragoste de biserică. Păr. Bolchiș, starețul Sf. Mănăstiri „Ion Botezătorul“ din Alba-Iulia a pornit zidirea unei biserici pe seama Sfintei Mănăstiri.

Cel de prin loc i-au sărit în ajutor aducând o bună parte din cele trebuitoare.

Nevoile sunt încă multe și banii puțini.

Indemnăm pe toți bunii credincioși și pe cititorii foii să-i trimeată, după puțință; ajutorul lor direct la Mănăstire, pe următoarea adresă: Mănăstirea „Sf Ioan Botezătorul“, Alba-Iulia.

„Renașterea“ adaus pentru popor abonamentul: 300 lei pe un an.

150 lei pe 6 luni.

Redacția și Administrația: CLUJ, Piața Malinoschi 18, Consiliul Eparhial. Cont C. E. C. 40975.

Tipografia Eparhiei ortodoxe române, Cluj